ANUL I No 106 | 4 PAGINI 2 LEI | Marţi 18 Noembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.05.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

Coperta argintată de pe sfânta Evanghelie, dăruită pentru biserica din com. Coşniţa jud. Dubăsari-Transnistria, de către funcţionarii Casei Generale de Pensiuni

FARMACIILE PUBLICE

Intr'o recentă conferinţă de presă, d. dr. Petre Tomescu, ministrul Sănătăţii, a făcut un documentat expozeu asupra situaţiei actuale a farmaciilor publice din România.

După cum cititorul îşi poate usor aminti, — cu câtiva ani în urmă majoritatea conducătorilor de farmacii erau străini de neam, în special evrei. Din cifrele înfăţişate de d. ministru al Sănătăţii, rezultă însă că în ultimii doi ani situaţia s'a ameliorat simtitor. De unde până în 1940, din totalul de 1451 farmacii, 845 erau deţinute de străini, astăzi majoritatea concesionarilor de farmacii publice sunt români. Procesul de românizare a făcut în acest domeniu progrese apreciabile şi e de nădăjduit ca intr'un viitor foarte apropiat situaţia să fie şi mai satisfăcătoare.

Problema are însă şi alte aspecte.

In primul rând numărul farmaciilor existente nu este suficient dacă îl raportăm la nevoile populaţiei. Legile noastre prevăd să avem o farmacie la 5000 de locuitori în mediul urban şi o farmacie la 8000 locuitori în mediul rural. Astăzi, această pproporţie este atinsă numai la orase. La ţară, de abia dacă avem o farmacie la 20 până la 30 de mii de locuitori.

Problema ridicării sanitare a populaţiei rurale impune conducătorilor de astăzi ai ţării să ia de urgenţă măsuri pentru îndreptarea acestei situaţii.

Farmacia devine din zi în zi mai necesară sătenilor noştri. Dispreţul pe care omul dela ţară îl manifesta altădată pentru medicamente a dispărut astăzi cu desăvârşire. El urmează cu multă grijă reţeta dată de medic şi de multe ori — pentru boli uşoare — merge direct la farmacist să-i ceară o doctorie potrivită, căci în mintea săteanului farmacistul are tot atâta pricepere la tămăduirea suferinţelor fizice ca şi medicul. Farmaciştii din micile târguri provinciale pot să confirme că majoritatea clientelei lor o constitue populaţia satelor înconjurătoare.

Este ciudat însă faptul că, deşi farmacia rurală are toate posibilităţile de desvoltare, până astăzi au fost foarte puţini aceia cari să fi încercat să deschidă farmacii la sate. Din această cauză proporţionalitatea e departe de a fi realizată în mediul rural.

D. prof. dr. Petre Tomescu, un bun cunoscător al realităţilor şi un ministru hotărît să aplice, în toate problemele care interesează capitolul sănătăţii publice, soluţii urgente şi eficace, a anunţat o serie de proecte a căror realizare ar putea să îndrepteze radical situaţia.

Mai intâi, actualul ministru al sănătăţii publice a luat hotărîrea de a înfiinţa la ţară atâtea farmacii câte sunt necesare pentru atingerea proporţiei stabilite de legi. S'ar creia astfel un mare număr de locuri de conducători de farmacie, locuri în care ar fi numiţi, în urma unui serios examen de selectionare, toţi farmaciştii români, cari astăzi lucrează ca personal ajutător în farmaciile publice.

Căci spre deosebire de alte ramuri de activitate românească, avem astăzi 1455 farmacişti români cari nu au farmacii proprii. Elementul de conducere pentru farmaciile nou înfiinţate poate fi aşa dar uşor recrutat.

Singura problemă care ar mai rămâne de soluţionat este problema finanţării noilor farmacii.

D. dr. Petre Tomescu a anunţat că va fi organizat un credit menit să înlăture uşor dificultăţile de ordin financiar pe care le-ar putea întâmpina viitorii concesionari de farmacii, recrutaţi pe bază de examen.

Deocamdată chestiunea organizării acestui credit se află în studiu. Dar, după însăşi promisiunea d-lui ministru al Sănătăţii, ea va fi rezolvată înainte de terminarea examenului de clasificare a farmaciştilor.

MAJESTATEA SA REGELE
A PREZIDAT SOLEMNITATEA DESCHIDERII CURSURILOR UNIVERSITĂŢII DIN BUCUREŞTI

Eri Sâmbătă, la orele 11 dimineaţa, în amfiteatrul noului palat al Facultăţii de Drept s'a desfăşurat solemnitatea deschiderii cursurilor Universităţii din Bucureşti.

Solemnitatea a fost prezidată de Majestatea Sa Regele Mihai I.

Deschiderea noului an academic al Universităţii din Bucureşti, a fost prilejul unei înălţătoare manifestaţii româneşti.

N'a fost inaugurarea obicinuită a unui an de studii, ci un act de affirmare al conştiinţei naţionale. Solemnitatea aceasta, care în alţi ani avea înţelesul reînceperii unei munci întrerupte, s'a desfăşurat de astă dată sub semnul biruinţei naţionale, când pentru Universitate şi studenţi se ivesc rosturi noui în cadrul noului Stat. Universitatea românească n'a fost şi nu va putea fi un corp izolat în cadrul Naţiunii, ci un izvor de energie spirituală în serviciul idealurilor colective. Această mare misiune a Universităţii, a fost subliniată în toate actele înălţătoarei solemnităţi de eri. Prezenţa M. S. Regelui ca simbol al tinereţei şi al viitorului neamului a fost elocventă, iar furtunoasele aplauze care nu se mai sfârşeau la adresa Suveranului, i-au dat cea mai justă semnificaţie. D. Profesor Mihai A. Antonescu a fixat misiunea culturală şi politică a tinerei generaţii universitare. D-sa a vorbit cald şi convingător, inspirat de dragostea pe care o manifestă în toate ocaziile pentru tineret.

In toate cuvântările evocarea morţilor în războiul sfânt s'a făcut cu multă pietate.

Elogiul Mareşalului Antonescu a fost prilejul unor vibrante manifestaţii de simpatie.

Integrat momentului naţional de azi, inaugurarea noului an academic a fost un mare act sărbătoresc.

Incă dela orele 10 dimineaţa, studenţii şi studentele Facultăţilor din Capitală în grupuri compacte, sosesc la Facultatea de Drept şi iau loc în balcoanele amfiteatrului. Către orele 11 întregul amfiteatru e arhiplin.

In incintă, personalităţi proeminente din viaţa culturală a ţării şi profesorii universitari, conferenţiari, asistenţii şi invitaţii au ocupat toate locurile până la ultimul.

Soseşte Majestatea Sa Regele

Majestatea Sa Regele Mihai I a păşit eri pentru prima oară în noul palat al Facultăţii de Drept.

Studenţii i-au făcut o primire cum nu se poate mai entusiastă.

E ora 11 fără cinci minute.

In aşteptarea Suveranului, la intrarea în noul palat al Facultăţii, d. Profesor Mihai A. Antonescu, Vicepreşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului, el însuşi profesor la Facultatea de Drept, se întreţine câteva clipe cu rectorul Universităţii d. prof. Hori Hulubei.

(Continuare în pag. II-a)

DESCOPERIRI FERICITE IN GRAIUL DE PESTE NISTRU

Către cunoscuţii mei, de multe ori mi-am arătat părerea-de-rău pentru cuvintele de bună viţă dela Traian perite din vorbirea noastră. Ca şcolar seminarist, mi-a fost o adevărată jale, când am aflat că vechia grăire românească avea cuvântul arină din latinescul arena. Azi îi zicem nisip în Muntenia ori năsăp în Moldova, adică avem o vorbă turcească în locul celei latineşti. In vechile noastre scrieri însă, precum în Psaltirea Scheiană, deci pela anul 1400, găsim cuvântul arină, cu rostirea lui n prefăcut în r, aşa zisul rotacism.

Deci la începutul întemeierii celor dintâi state româneşti, avem încă vorba de viţă veche arena sau arină dela strămoşii noştri Romani. Durere! ea a perit, iar azi cine mai ştie de dânsa. Te săgetează la inimă când vezi ce petre scumpe am avut care s'au perdut.

Şi totuşi ce cutremurătoare trebuie să fie clipa când descoperim că astfel de vorbe n'au perit cu totul, că încă le mai găseşti! O asemenea descoperire am făcut eu aici, peste Nistru, şi nu mă rabdă inima să n'o spun şi altora.

Ei, care e acea descoperire?

E tocmai vorba aceasta de arena, pe care azi toţi o numim nisip sau năsăp. Ei bine, am aflat că aici, peste Nistru, moldovenii noştri numesc nisipul anină, iar pământului nisipos îi zic pământ aninos. Nu ca o vorbă rară, scoasă de prin hrube, ci ca o rostire obişnuită, Preotul Gagea, de baştină de peste Nistru, azi cu slujba în Dubăsari, — a rostit cuvintele: pământ aninos.

Când am auzit, mi-a zvâcnit inima. Cu o zi înainte auzisem vorba de anină din gura altui Ro[illegible] că aşa zic moldovenii noştri în tot ţinutul pe unde domnia sa şi-a petrecut tinereţea, adică prin părţile Dubăsarilor.

Azi am auzit vorba aceasta şi în satul Caragaci unde am sfinţit biserica.

Apoi nu este aceasta o fericită descoperire? Fără doar şi poate. Iată că mai găseşti urmele vechii grăiri dela Traian şi încă unde nici nu te gândeşti. In această Transnistrie, de care ştiam atât de puţin, găsim nu îngropate, ca nişte oase din alte vremuri, ci chiar cuvinte vii, de viţă veche, folosite şi acum, în vorba de toate zilele a fraţilor de peste Nistru.

Să ne bucurăm de astfel de descoperiri şi să le rostim între noi toţi! Vom preţui şi mai mult această Transnistrie şi ne vom ferici cu ea.

Tiraspol, 4 Noembrie 1941.

Arh. Scriban

BASARABIA, TEMELIE DE GRANIT PENTRU EUROPA CEA NOUĂ

Grija încordată pe care Conducătorul Statului o depune pentru noua zidire românească a Basarabiei, a făcut din această provincie un mare şantier de activitate. Se lucrează cu adevărată sârguinţă. Se lucrează cu râvnă şi însufleţire, imprimându-se vieţii basarabene un ritm deosebit, creator şi realizator.

In Basarabia trebue făcut totul dela temelie. Dar truda Conducătorului şi devoţiunea Guvernului au reuşit să dea o intensificare atât de mare forţei organizatoare, încât s'au realizat lucruri miraculoase în timpul cel mai scurt.

Provincia de peste Prut şi-a revenit. Şi-a refăcut puterile şi în momentul de faţă îşi trăeşte viaţa ei în toate domeniile.

Căile şi mijloacele de comunicaţie au fost refăcute, administraţia organizată în toate compartimentele, şcolile puse în funcţiune, treburile gospodăreşti şi economice îndrumate pe făgaş mulţumitor, plugăria şi însămânţările intensificate, aprovizionarea populaţiei cu cele de trebuinţă în prag de iarnă. Şi câte altele.

Chişinăul îşi reia ritmul de capitală. Viaţa lui, distrusă de regimul bolşevic şi de prăpădul războiului, a intrat în aspectul normal. Are lumină electrică, apă de băut, centre de aprovizionare, iar zilele acestea vor fi puse în circulaţie şi tramvaiele. In câteva luni s'au putut reface pustiirile lăsate de barbaria bolşevică, aşa că nu peste mult acestea vor părea o amintire urîtă, îndepărtată.

Forţa de creaţie românească s'a afirmat în chip deosebit în Basarabia, verificând marile posibilităţi ale rezervorului nostru de energie. Voinţa Mareşalului a ştiut să dea acestei energii întregul ei puls de înfăptuire, care s'a manifestat într'un suflu nou şi înnoitor. Ceeace s'a tărăgănat odinioară, s'a putut face acum. Şi se va desăvârşi mâine la un grad mai înalt de intensitate.

Poporul basarabean s'a încadrat cu admirabil devotament în această trudă de zidire nouă. Credinţa lui de mai bine s'a dăruit total gândului şi voinţei Mareşalului Antonescu. El participă la muncă şi la năzuinţe cu o atitudine demnă de glorioşii lui strămoşi, cari ne-au lăsat sfântă moştenire moşia românească dela Răsărit.

Am putut constata elanul acestei credinţe şi din însufleţirea cu care naţia basarabeană a alergat să se rostească pentru Mareşalul Antonescu la plebiscitul din săptămâna trecută. Basarabenii s'au prezentat la

George A. Petre

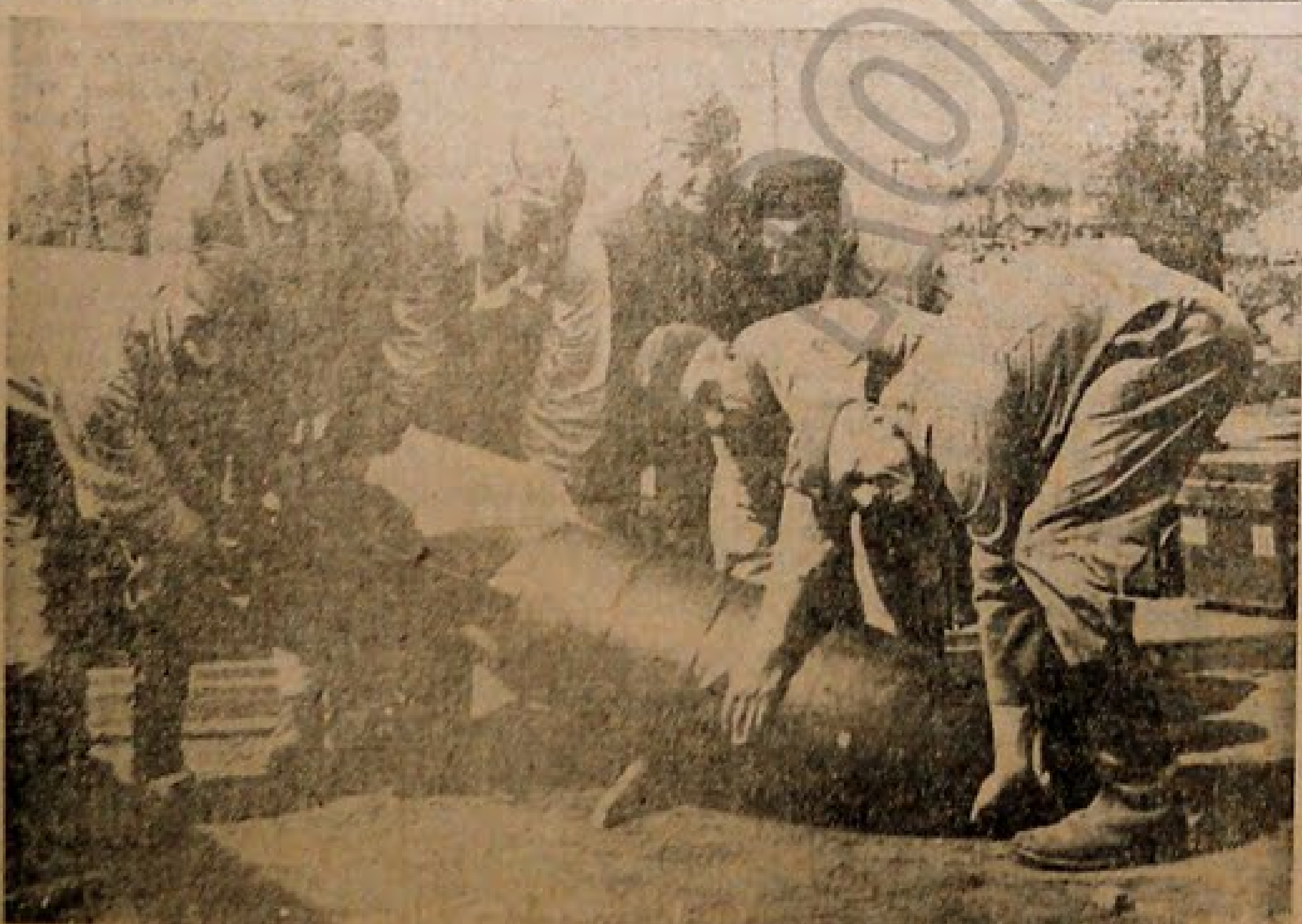
(Continuare în pag. III-a)

FLOTA SOVIETICĂ DINTRE KRONSTADT ŞI PETERSBURG INTR'O SITUAŢIE CRITICĂ

HELSINKI, 15 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

In zona răsăriteanră a Golfului Finlandei, între Kronstadt şi Petersburg, marea este acoperită de o pătură groasă de ghiaţă.

Se afirmă că, dacă frigul intens continuă, forţele navale sovietice, care numără, între altele, 60 submarine, vor fi imobilizate complet.

Marfă pentru sovietici, care le va fi livrată de sus... (PK. Wb.)

JOCUL STATELOR UNITE IN EXTREMUL ORIENT
Pe marginea adoptării proectului de modificare a legii neutralităţii

Fierberea tot mai crescândă din Statele Unite şi-a atins eri scopul politic, deoarece Camera reprezentanţilor din Washington a adoptat cu o majoritate de numai optsprezece voturi proectul de modificare a legii neutralităţii. Votarea s'a făcut, din câte se vede din telegrame, sub presiunea directă a d-lui Roosevelt care a trimis preşedintelui Camerei reprezentanţilor o scrisoare prin care îl făcea atent că neacceptarea proectului de modificare a legii neutralităţii ar încuraja prea mult puterile Axei şi, în aceiaş măsură, ar arunca o atmosferă de defetism asupra Angliei, Chinei şi Rusiei Sovietice.

In general, puterile Axei, şi în primul rând Germania, n'au fost deloc impresionate de hotărârea luată în Camera reprezentanţilor. Cercurile oficiale din capitala Reichului găsesc că cel mai bun răspuns la politica belicistă a d-lui Roosevelt nu poate fi, în viitor, decât fapta promptă şi săvârşită fără cruţare. Ceiace, însă, opreşte atenţiunea acestor cercuri oficiale este mai mult felul cum s'a făcut votarea în Camera reprezentanţilor unde, cu toată presiunea directă a d-lui Roosevelt, n'a putut fi obţinută decât doar o biată majoritate de optsprezece voturi. Doar atât. Acest lucru este extrem de semnificativ, după atâta propagandă belicistă care a târît poporul Statelor Unite într'o apăsătoare psihoză de răsboiu. D. Roosevelt, sigur, observă această majoritate ridicolă, dar d. Roosevelt este probabil mulţumit că pe viitor îşi va putea motiva unele acţiuni cu caracter de agresiune. Bineînţeles, cu precădere în Extremul Orient, interesele negustoreşti ale d-lui Roosevelt se vor ciocni de comandamentele de viaţă şi naţionale înscrise pe submarinele Axei. Intr'adevăr, cu precădere în Extremul Orient, deoarece d. Roosevelt încearcă să frineze, să preocupe Japonia, pentruca Rusia Sovietică să simtă o oarecare libertate în Siberia. Ştirile ultime arată că, aproape simultan cu „succesul" obţinut în Camera reprezentanţilor, armatele bolşevice de sub comanda generalului Bluecher, ar fi şi plecat spre Urali spre a ameliora situaţia frontului bolşevic, în Europa. Dată fiind importanţa acestor ştiri, două lucruri certe se desprind cu uşurinţă. Intâi, Rusia Sovietică recurgând la armatele din Extremul Orient manifestă cel mai palpabil simptom al disperării. Ea nu mai posedă, literalmente, armate organizate spre a le opune înaintării germane. Al doilea, transportarea armatelor bolşevice creiate special pentru această parte a Rusiei Sovietice, se sprijină — fără doar şi poate — pe manevrele beliciste ale d-lui Roosevelt şi, mai vârtos, pe adoptarea proectului de modificare a legii neutralităţii.

Socoteala pe care şi-o face d. Roosevelt, este atât de ferichtă, încât ea frizează simplismul. Făcând scandal şi panică, înarmând vase de comerţ şi adoptând proectul de modificare a neutralităţii, d. Roosevelt îşi închipue că Japonia se va întoarce complet cu faţa spre Pacific şi că, în concluzie, armatele bolşevice din Extremul Orient pot fi utilizate mai cu folos în Caucaz, la Moscova, sau în Murmania.

Puterile Axei n'au fost surprinse, este adevărat, de adoptarea proectului de modificare a legii neutralităţii, dar ele au fost găsite la posturi, ceiace a adus scufundarea lui „Ark Royal", cel mai mare vas port-avion din lume. Sectoarele răsboiului sunt prea bine împărţite, pentruca vreuna din puterile Axei să mai fie surprinsă. Japonia, astfel, rămâne o mare realitate între fierberea dintre Statele Unite şi „voiagiul" pe care ar vrea să-l facă spre Urali armatele bolşevice de sub comanda generalului Bluecher.

MAJESTATEA SA REGELE A PREZIDAT SOLEMNITATEA DESCHIDERII CURSURILOR UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI

(Urmare din pagina I-a)

înconjurat de decanii tuturor facultăților cari poartă toți robele cu hermină.

Din automobilul regal coboară Majestatea Sa Regele însoțit de d-nii: colonel Mardare, mareșalul Palatului, colonel Andronescu adjutant regal, maiorul Rădulescu comandantul Batalionului de Gardă al Palatului și locotenentul Vorgoti, ofiter de ordonanță al Suveranului.

D. rector profesor Hulubei, după ce urează „bun sosit" Suveranului, îl conduce în sala de consiliu al profesorilor, unde au fost prezentați M. S. Regelui, d-nii decani și profesorii Universității din Capitală.

STUDENȚII ACLAMA PE SUVERANUL GENERAȚIEI LOR

La orele 11 apare în incinta Facultății, Majestatea Sa Regele.

Suveranul poartă mândra uniformă de general de escadră și pe piept crucea Ordinului „Mihai Viteazul".

Odată cu apariția tânărului Suveran în sală, se deslănțue, ca o furtună, în ropot de aplauze și urale însuflețite.

„Trăiască Regele!" — isbucnește vijelios din piepturile studenților.

Acum toată lumea e în picioare. Orchestra Filarmonică condusă de maestrul George Georgescu intonează Imnul Regal.

Apoi studenții parcă nu vor să mai înceteze cu aplauzele care durează fără exagerare timp de cincisprezece minute.

Sunt sincerele și tinereștile omagii pe cari studenții au înțeles să le aducă Regelui generației lor — Suveranului desrobitor.

ASISTENȚA

La catedra de onoare, de unde Majestatea Sa prezidează ședința solemnă, au luat loc, în dreapta Suveranului, d. Prof. Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului, iar în stânga Suveranului d. prof. Horia Hulubei, rectorul Universității, apoi d. prof. I. N. Fințescu decanul Facultății de Drept, și d-nii inginer Const. D. Bușilă, ministrul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, d. general Sichitiu ministrul Agriculturii, d. profesor dr. Petre Tomescu, ministrul Sănătății; general N. Stoenescu, ministrul Finanțelor; profesor Enric Oteteleșeanu, subsecretar de stat al Cultelor și Culturii Naționale; profesor dr. Vintilă Ciocâlteu, decanul Facultății de medicină umană; prof. Al. Vechiu, decanul Facultății de medicină veterinară; prof. Al. Marcu, decanul Facultății de Litere; prof. Vintilescu, decanul Facultății de farmacie; prof. Atanasiu, decanul Facultății de științe, prof. Șerban Ionescu, decanul Facultății de teologie, C. Teodorescu rectorul Politehnicei, prof. Tașcă dela Academia Comercială.

In incintă au luat loc d-nii: prof. I. Simionescu, prof. Nicolae Bănescu, prof. Nichifor Crainic, prof. Emanoil Antonescu, prof. Bazilescu, prof. C. Stoicescu, prof. Const. Rarincescu, prof. Vintilă Mihăilescu, prof. Mircea Djuvara, prof. Leon, prof. Caracostea, prof. Loichiță, prof. Sipson, prof. dr. Reiner, prof. Victor Bădulescu, prof. I. Răducanu, profesorii Cartojan, Meitani, Vermeulen, Brătescu, Oprescu Th. Ionescu, Vrăbiescu, Corodeanu, Viespescu, Dimitriu, Scarlat Lambrino, dr. Tuți Vasiliu, Ianu, Stan Ionescu, Dan Berceanu, D. D. Gerota, Emil Brândză, Tețu, Tempea, Virgil Veniamin, etc.; d. Al. Bădăuță secretar general al Ministerului Propagandei Naționale, d. Petre Ilcuș directorul Presei, și numeroși conferențiari și asistenți universitari.

Majestatea Sa Regele ocupând scaunul prezidențial declară ședința deschisă.

SERVICIUL RELIGIOS

Se oficiază apoi un serviciu religios. Rugăciuni fierbinți se ridică către acel Atotputernic „ca să le lumineze studenților mintea spre primirea învățăturii"...

Apoi se înalță rugăciuni către Cer pentru eroii profesori și studenți ai Universității căzuți pe câmpul de onoare pentru apărarea Patriei. Se face apoi o sfeștanie pentru inaugurarea noului local.

CUVANTAREA D-LUI RECTOR AL UNIVERSITĂȚII, PROF. HORIA HULUBEI

După ce serviciul religios a luat sfârșit, Majestatea Sa Regele dă cuvântul d-lui prof. Horia Hulubei rector al Universității din Capitală:

MAJESTATE,

„Universitatea vă mulțumește cu recunoștință și dragoste, că ați binevoit să veniți astăzi între noi.

Ați fost pe câmpurile de luptă și ați văzut cum toți, dela Mareșalul nostru până la soldat, au înțeles să răspundă comandamentului sacru de solidaritate românească, integrală.

Ați venit azi între noi să luați parte la sărbătoarea muncii tineretului, pe care l-ați întâlnit nu de mult, sub șuerul gloanțelor vrăjmașe.

Aici lupta se continuă, nu mai puțin aprigă, pentru promovarea elitelor neamului.

Prezența Majestății Voastre între noi, profesori și studenți, ne cinstește mult și ne îndeamnă și mai mult la lucru.

Să ne trăiți Majestate". (Puternice ovațiuni la adresa Suveranului).

Telegrama trimisă de domnul Mareșal Ion Antonescu

D. rector Hulubei citește apoi următoarea telegramă trimisă de d. Mareșal Ion Antonescu:

„Cu prilejul deschiderii cursurilor, vă rog să primiți Dvs. Domnule Rector, profesorii și studenții Universității din București, cel mai bun gând al meu. In cadrul strădaniilor de reclădire națională, Universitatea românească are îndatoriri cu totul excepționale. Mai mult decât oricând, Țara îi cere să fie nu numai o școală a cărții ci și una a neamului, să promoveze cultura și să întărească conștiința națională. Mai mult decât oricând, Universitatea noastră, care a făcut dovada că este pătrunsă de sentimentul mândriei românești și al rostului ce avem de îndeplinit în așezarea viitoare a lumii, trebue să aleagă și să pregătească elitele intelectuale, morale și de muncă, caracterele și conștiințele care să asigure, prin spiritul de ordine și prin conștiința lor, înălțarea prin faptă a acestui neam. In credința că dela Rector și până la cel mai tânăr dintre studenți, fiecare în parte și toți laolaltă vor răspunde la această sacră poruncă, care nu este a mea ci a Patriei, urez Universităților românești să pornească la muncă cu convingerea că prin ele și cu ele vom clădi din temelii noul stat de ordine, de forță și de creație, pe care avem datoria să-l clădim.

(ss) Mareșal
ION ANTONESCU"

După lungi și frenetice aplauze ale asistenței la adresa Mareșalului Conducător, d. rector Hulubei continuă spunând:

IUBIȚI STUDENȚI,

Ne-am înfiripat și desvoltat, ca națiune, pe o binecuvântată regiune a Europei, mănoasă în toate și în directă legătură cu marea civilizație emigrată din orient. Incă cu două mii de ani înainte de Hristos, un schimb constant de populație și bunuri a avut loc între ținuturile noastre și strălucitele așezări mediteraneene. Triburile elene, făuritoare a Eladei, au viețuit un timp cu noi, pe malurile Dunării, în drumul lor spre cucerirea Egeenilor. Iar mai târziu, legiunile lui Traian, ne-au adus, pe altă cale, achizițiile eterne ale antichității greco-latine. Așa a apărut miracolului românesc, încrucișare fericită de rase, cu o bogată ereditate sufletească. Poporul român, născut în leagăn de cultură, făurit din destoinicia romană și bravura dacă, își îndeplinește de mii de ani misiunea lui la porțile Asiei. Au venit peste el nenumărate seminții; L-au învățat multe și le-a învățat multe: experienta lui a crescut.Ințelepciunea moștenită dela străbuni, altruismul, idealul puternica sa moștenire spirituală, l-au ajutat să absoarbă cu ușurință și în mod pașnic pe toți cari s'au așezat în spațiul nostru etnic.

Noi nu am atacat niciodată pe nimeni, dar ne-am bătut chiar unul cu o sută, când lăcomia veneticilor ne-a forțat să renunțăm la etica noastră de popor blând. Așa am menținut aprinsă, de-alungul secolelor, făclia românismului.

Iată moștenirea făurită prin spirit muncă și jertfă, pe care acum trebue să o menținem și să o transmitem și mai glorioasă, celor de după noi. Solidari în cuget și faptă, așa cum se citește în privirile păstorilor din țara Moților, în atitudinea plutașilor de pe Bistrița și a răzeșilor lui Ștefan, dintre Prut și Nistru, vom ieși cu bine și din cumpăna de azi.

Incercările de veacuri ne cer să nu mai risipim energia în discuțiuni sterile, în ezitări condamnabile și să înțelegem că nu mai există loc decât pentru o simțire românească; decât pentru un cuget, cugetul românesc; decât pentru o muncă, munca românească.

In promovarea lor, rolul Universității este determinat. Această instituție, nucleu și sinteză de activitate intelectuală, element decisiv pentru afirmarea conștiinței naționale, trăsătura de unire între toate eforturile generoase, factor de echilibru și de încadrare în eternitate a realității daco-romane, de progres înaripat și de frână conștientă, instrument de legătură cu lumile în devenire, a fost și va rămâne chezășia permanenței și progresul spiritului nostru.

Ea trebue să se ridice deasupra patimilor și contingențelor, a neînțelegerilor, atacurilor și bârfelilor interesate. Cine lovește în Universitate înjunghie în inimă românismul. Spun aceste cuvinte ca să relev greșala ce începuse să se înfăptuiască la un moment de nedumerire în viața noastră din ultimele două decade.

Acum când împrejurările cer o colaborare grabnică și efectivă a tuturor energiilor românești, ar fi o crimă dacă am persista în erorile trecutului.

Conducătorul țării și guvernul său ajută Universitatea cum nu a fost niciodată ajutată cu tot prestigiul și puterea pe care le-o dă curajoasa și curata lor dragoste de țară.

Universitatea le mulțumește călduros, și prin Universitate toată suflarea românească crescută și formată de ea.

Nu e locul și timpul acum să întreprindem o expunere de programe a organizării Universității.

Țin însă să repet că dorința ei este să rămână pe linia seculară a promovării culturei și că va căuta, și mai mult, să adauge la titlurile de glorie a românismului, producția sa efectivă la crearea de valori spirituale, universale. Un popor își justifică dreptul său la viață prin contribuția sa la evoluția lumei. Universitatea înțelege aceasta și este fericită că se simte acum ajutată material și moral ca să-și îndeplinească menirea.

Apoi, Universitatea ca institut de înaltă învățătură înțelege, ca de totdeauna, să se integreze nevoilor neamului ajutând din toate puterile ei la crearea elitelor, stâlpii României de mâine.

Universitatea nu face politică și gesturile ei nu sunt și nu trebue să fie decât gesturi de susținere a intereselor românești.

Universitatea este pregătită și poate, prin exponenții ei, să participe la studiul problemelor și științifice și umane [illegible] nația.

Universitatea are nevoie de o anumită libertate de organizare interioară, specifică ei și experimentată de secole; înțelege să se servească de această libertate având ca unic țel gruparea omogenă a creatorilor de valori intelectuale pentru ca puterea ei de acțiune și iradiere în țară și lume să corespundă celor mai înalte aspirațiuni.

Și acum iubiți studenți și studente:

Anul trecut ați fost 11.664 înscriși la noi: 8368 băeți și 3278 fete.

Au fost 1025 licențiați (692 băeți și 333 fete).

Universitatea a eliberat 283 diplome de doctorat în diferite specialități (223 băeți și 60 fete).

Câteva date asupra ajutoarelor de studii din anul precedent:

Dela 28 Ianuarie la 31 Martie 1941 Oficiul Universitar a achitat în toată țara 25.935.437 lei din care 14.421.317 pentru București.

S'au acordat la Universitatea din București 626 burse în bani și 681 burse în cămin.

S'au organizat colonii de vară pentru 124 studenți și studente cheltuind 1.362.469 lei în două luni.

Ajutoare în bani de la fondul de burse 249.300. Asistența medicală 1.117.810. Burse achitate la 1 Iunie 1941 până la 13 Noembrie 1941: în bani 281.900; cămine și cantine 1.179.693.

Am ținut să vă dau aceste date ca să vedeți, în ansamblul lor, efortul făcut de țară pentru prepararea dvs. pentru ziua de mâine.

După cât știu, nu există țară, care în proporție, să facă un așa de mare sacrificiu pentru susținerea la studii a copiilor ei.

Anul acesta contribuția va și mai mare.

Conducătorul țării a declarat că ne va da posibilitatea să ajutăm la maximum și să răsplătim munca reală depusă de tinerime.

Câteva date: pentru cămine și cantine, Consiliul de Patronaj a oferit Universității peste 30 milioane lei numai pentru amenajarea în condițiuni cât mai perfecte a căminelor și cantinelor.

D-na Mareșal Antonescu, președinta Consiliului de Patronaj, se ocupă în persoană și urmărește efectiv și neobosit această operă de susținere a tineretului muncitor.

Universitatea roagă pe d-na Mareșal Antonescu să primească mulțumirile ei cele mai călduroase pentru munca generoasă și de mare înțelegere națională pe care cu atâta abnegație o depune alături de noi.

IUBIȚI STUDENȚI,

Tot gândul și fapta noastră e pentru voi. Trăiți timpuri de mari prefaceri în lume, trăiți timpuri care vor pecetlui pe multă vreme soarta țărei noastre.

Trebue să fiți pregătiți în lupta de mâine pentru țară și pentru voi, când numai capacitatea efectivă va condiționa posibilitățile noastre de muncă și de afirmare românească.

Mulți din voi sunteți poate întorși de pe câmpurile de bătaie. Unii din cei plecați au căzut jertfă în lupta afirmării noastre ca neam; sacrificiu simplu și măreț consimțit.

Pentru realizarea destinelor noastre de glorie munca voastră la față de apostolat.

Universitatea e cu voi".

Numeroase pasagii cât și sfârșitul cuvântării d-lui rector Hulubei au fost aplaudate de studențime și întreaga asistență.

Cuvântarea d-lui Prof. Mihai A. Antonescu, Vice-președintele Consiliului de Miniștri

Majestate,
Domnilor miniștri,
Domnule rector,
Domnilor Profesori,
Doamnelor și Domnilor,
Studenți, dragii mei dragi.

Am venit nu să împlinesc o formalitate convențională, așa cum adeseа s'a obișnuit la noi, ca Guvernul să-și împletească formal strădania cu aceia a Universității.

Am venit ca să mărturisesc, în numele Guvernului Mareșalului Antonescu, respectul pe care-l are Guvernul pentru misiunea națională a Universității și pentru chemarea de mâine a tineretului nostru.

Și ca mărturie că această credință nu este numai o afirmare, am mândria să aduc azi Universității Decretul Lege privitor la înființarea unor catedre și conferințe adică Decretul de reînființare a catedrelor și conferințelor care au fost desființate în regimul de tiranie din 1938—1939.

Am ținut să ștergem prin aceasta cea dintâi — și nădăjduesc cea din urmă — încercare a unui Ministru, străin de școală și de sufletul ei, de a umili mândria universitarului și de a lovi în așezarea spirituală a Universității Neamului nostru.

Am venit să mărturisesc acest respect și prin chemarea pe care o adresez azi în numele Mareșalului Antonescu și al Guvernului, Universității, Profesorilor și studenților ei.

Stăm azi la răscruce de veac.

In încleștarea aceasta a lumii, se sbate azi destinul de veacuri al civilizației și al omenirii.

In plămada aceasta de sânge se zidește drum nou.

Mari popoare, cârmuite de mari conducători, au asvârlit în balanța Destinului sângele luptei și al jertfei pentru a zidi o lume nouă, o lume plină de idealuri curate și puternice.

In această lume nouă trebue să avem luciditatea de a vedea învățămintele istoriei.

Ca și azi, în lumea antică s'a dat o bătălie adâncă între filozofia rafinată, abstractă a lumii grecești, între rafinamentul distilat care suprimase rădăcinile vieții din ordinea spirituală și națională și între pragmatismul robust al Romei antice care zidea, în cutremurarea luptei și în pecetea aramei și balanței, drepturi izvorîte din ființa și puterea de viață a neamurilor.

Și azi, se dă în Europa o luptă asemănătoare.

In această luptă, Neamul nostru adaugă, pe lângă răspunderea participării la această frământare ziditoare de veacuri și propria sa răspundere, propria sa chemare.

Am trecut prin prag de suferințe, de desnădejde și de umiliri.

Ne-am prăbușit catapeteasma mândriei naționale și granițele sfinte ale Neamului au fost tărîte de turpitudinea trecătoare a unor vinovați.

Și am eșit din această frământare prin sângele care zidește al tineretului, al oștirii noastre care ne-a pecetluit viața sub semnul mândriei, sub semnul drepturilor. (Aplauze prelungite).

Pentru lumea care se va zidi în Europa, pentru așezările de mâine ale Neamului nostru, misiunea Universității este covârșitoare.

Universitatea noastră trebue să înțeleagă că plămădirea vieții spirituale este esența vieții naționale și că de rădăcinile de viață pe care le înfige azi în conștiința tineretului și în puterea zămislitoare a gândului românesc depinde mâine și puterea cu care ne vom realiza toate drepturile și puterea cu care vom birui valurile ultime ale frământărilor europene.

Pentru aceasta trebue să privim cât mai mult în noi, în adâncurile noastre de credință și de tradiție, în adâncurile școalei românești, în tradiția ei sfântă care a făcut întotdeauna ca lumina națională să plece din amvon de biserică și din prag de școală românească.

Universitatea are marea sarcină de a zidi spiritual Neamul.

Și trebue s'o facă, ținând seamă de toată autohtonia noastră, de toată înțelepciunea pe care ne-au adus-o veacurile de suferință, pe care le-am brăzdat cu sângele luminat al spiritului nostru de jertfă și de luptă.

Să nu importăm superficial instituții și așezări.

Generația dela 1848, generația ziditoare de Universitate a fost fără îndoială o mare generație creatoare de istorie.

Generația aceasta care s'a frământat, care a suferit, care s'a răstignit pe mulți dintre luptătorii ei generația aceasta avea însă răspunderi mult mai grele decât ale ceasurilor de azi.

Generația aceasta trebuia să aleagă între cotropirea de veacuri a spiritului oriental și între spiritul nou al Occidentului.

Atunci, după prăvala osînditoare a atâtor ocupații și impilări străine;

Atunci, după atâtea suferințe care stinseseră puterile de viață ale Neamului, era greu să scoți din rădăcinile autentice ale Neamului Românesc, instituții și creații, legi și principii care să nu țină seamă decât de propriile noastre izvoare, de propriul nostru de geniu național;

Și trebuind să aleagă între a prăbuși valul cotropitor fanariot cu tot ce adusese el umilitor în așezarea noastră socială, și între a alege sufletul occidental, renovator, orizontul acela luminat de spiritul unei revoluții creatoare;

Generația dela 1848 a ales pe aceasta din urmă.

Dar azi, trebue să ne dăm seama că învelișul acesta creiat de absorbirea rapidă a spiritului occidental, trebue schimbat prin creația nouă a puterii românești, a geniului românesc, prin transformarea instituțiilor, a tuturor legilor și așezărilor noastre, ținând seamă de puterile și de geniul nostru de viață.

Aceasta este misiunea generației de azi, să rectifice toate așezările care au putut să aducă aci orizontul creator al libertății, dar care n'au izbutit să scuture din plămada veacurilor spiritul de luptă, spiritul de creație, spiritul de înoire al Neamului Românesc.

La această mare misiune Guvernul Țării cheamă azi Universitatea.

Trebue să facem școală românească după geniul nostru național, pentru realizarea românească, întemeind știința autohtonă a gândului românesc și a vieții românești.

Trebue să zidim un Stat nou, un Stat plin de credință națională, un Stat în care meritul și capacitatea, onoarea și lupta dreaptă să fie singurele mijloace de formare a elitelor naționale;

Un Stat în care acei cari aparțin spiritului apus să înțeleagă că zorile înnoirii românești abia dacă mai pot să aștepte sfârșitul lor;

Și că tot ceea ce trebue astăzi întemeiat, trebue zidit aijderea pe voința de faptă onestă și întreagă a tuturor acelora cari simt chemarea ceasului, chemarea națională.

Universitatea românească trebue să ne ajute la formarea cadrelor.

Avem un Stat plin de forme cu instituții prăfuite.

Acest Stat, pentru a putea realiza înnoirea națională, trebue să se întemeieze pe elemente noi care să renunțe la trufia absurdă a unui formalism care n'a împiedicat în trecut atâtea fărădelegi și atâtea netrebnicii.

Trebue ca acest cadru național al administrației să fie făcut de acei care prin spiritul lor, prin chemarea și răspunderea lor, pot să înțeleagă aceste nevoi ale Guvernului și să le ajute, adică de Universitate însăși.

La această misiune cheamă Guvernul Universitatea românească;

La această misiune de reconstrucție, într'un ceas de reînoire națională.

Am trăit ani dearândul în Universitate.

Este cea dintâi și cea din urmă mândrie a vieții mele.

Pentrucă Domnilor, nimic de pe pământ, niciun titlu și nicio onoare nu poate să egaleze mândria de a fi dascăl:

Bucuria de a îngriji ca grădinarul care adună cu ochi de soare și mâini de pământ florile lui;

Ca sculptorul care taie în piatră cu puterea lui de viață forme noi creatoare;

Ca pictorul care adună din învelișul colorat al vieții atâtea imagini pentru a le risipi cu puterea lui de creație.

Noi suntem mai mult decât grădinari, mai mult decât sculptori și mai mult decât pictori.

Noi suntem focul care trebue să ardă veșnic, pentrucă din dogoarea, din cenușa lui, să zidească suflete noi și mari pentru Neam, pentru credința națională.

Deaceea, în acest ceas, mă adresez mai ales ție, tineret drag, nădejde curată a acestui Neam, aripa care trebue să alerge întotdeauna spre nieri și să bată întotdeauna puternic pentru ca Neamul să se poată înălța.

Și te îndemn să-ți privești Regele: este Regele generației tale.

Este Regele generației tale, este lacrima de bucurie prin care pleoapa de suferință a Neamului Românesc surâde azi plină de putere și credință în viitorul și drepturile Neamului.

Și te îndemn, tinere drag, să te gândești la Conducătorul Statului, la Mareșalul Antonescu.

Deși nu aparține generației tale, este tânăr ca și tine: este curat ca și tine.

Aripile lui bat tot atât de puternic ca și ale tale, dar bat străpunse de atâtea gloanțe prin care o viață întreagă de luptă n'a făcut decât să-i ridice și mai sus sborul și să-i dea și mai mult povara răspunderii.

Ințelegeți-l.

Pentrucă Mareșalul Antonescu nu a trădat și nu va trăda niciodată nici drepturile Țării, nici propriile tale drepturi.

A venit la răscruce de veac.

Intr'un an i-a dat Providența toate încercările blestemate ale dureri.

Și totuși, în popas de un an, a izbutit să sufere nu numai poverile de dezonoare ale trecutului, dar să despice creste noui de viață și de drepturi pentru noi toți.

Ințelegeți că nimic din frământarea lui, nimic din suferința lui nu trebue să vă fie străin, dacă vă iubiți cu adevărat Neamul și dacă într'adevăr sunteți Români și vreți desrobirea Neamului acestuia, înăuntru și în afară.

Ințelegeți, că în aceste ceasuri grele trebue să întemeiem, începând cu Universitatea, o așezare a Neamului în care:

Să nu existe nici un alt crez decât crezul național;

Să nu existe nicio altă poruncă, decât porunca națională;

Să nu existe nici o altă faptă, decât fapta pentru Neam;

Să nu existe nici un alt comandament, decât jertfa pentru Țară;

Cu aceste gânduri:

Generație, care te-ai născut sub cerul luminat al României neatinse;

Generație, care ai trăit sub cerul liber al strămoșilor noștri sfâșiați;

Generație, mândră, care trebue să readuci Neamului mândria, simte-ți chemarea și poruncește-ți să urmezi Regele și Conducătorul pentru întreaga biruință a Neamului Românesc.

CUVANTUL STUDENȚIMII

Studentul Remus Tețu a vorbit în numele colegilor săi exprimând omagiul întregei studențimi pentru Majestatea Sa Regele, pentru Mareșalul Conducător și pentru Universitate.

CUVANTAREA D-LUI PROFESOR I. N. FINȚESCU, DECANUL FACULTĂȚII DE DREPT

MAJESTATE!

„Mai înainte de a expune ceeace ce înțeleg prin rolul Universității în Statul național, să-mi dați voie, ca în numele profesorilor Facultății de Drept cât și în numele studenților acestei facultăți, să exprim via noastră recunoștință Majestății Voastre că ați binevoit a veni în mijlocul nostru.

Suntem cu atât mai recunoscători Majestății Voastre cu cât localul Facultății de Drept din București nu și-a găsit până azi inaugurarea oficială. Am vroit ca inaugurarea să fie pusă sub înaltul patronaj al Regelui nostru.

Localul așa cum îl vedeți, în toată a lui austeră dar totuși atrăgătoare înfățișare, nu a fost construit de Stat sau de vre-o autoritate publică, nici cu sprijinul vreunei instituțiuni particulare, financiare, ori comerciale, cum se obicinuiește în alte țări. Palatul Facultății nu a fost construit, nici nu a fost înzestrat de vreunul dintre cei cari, ajutați de soartă au putut aduna bogății. Palatul acesta a fost zidit numai din contribuțiunea studenților în drept sub imboldul și conducerea Decanilor, cari m'au precedat: regretatul Nicolaie Basilescu și d-ni prof. Const. Stoicescu și Emanuel Antonescu, sub un comitet prezidat de d. prof. Antonescu secundat cu zel de neegalat de d. prof. C. Stoicescu.

Acestora trebue să alătur pe toți profesorii acestei facultăți, cari au susținut cu fapta lor realizarea a ceeace pentru noi era un ideal: construirea unui local, în care studențimea să găsească tot ceeace e necesar unei activități științifice.

Și destinul a voit ca Palatul construit prin contribuțiunea și numai prin contribuțiunea tinerimii universitare să primească consfințirea lui de către Suveranul generației celor tineri, Suveranul împlinirii integrale a înaltelor idealuri pentru care atâția dintre colegii lui pe câmpurile de luptă și-au dat trupul și sufletul în ochi având imaginea vie a României, așa cum toți o voim, așa cum suntem siguri că va fi sub domnia lungă și glorioasă a Regelui Mihai I.

MAJESTATE,
IUBIȚI STUDENȚI,

După cuvântul înțelept al Rectorului nostru care reprezintă în ceasul de față nu numai Universitatea din București dar chiar și știința românească, numele său evocându-ne contribuțiunea geniului național în progresele științei universale, după cuvântarea plină de înțelepciune și model de elocință a d-lui președinte al Consiliului de Miniștri cu care ne mândrim că ne este coleg la această Facultate, după cuvântul înaripat al studentului ardelean Remus Tețu, vă cer voie pentru a desvolta prelegerea mea inaugurală despre „Rolul Universității în Statul național".

După ce arată etapele evoluției învățământului universitar care a fost mai întâi al colegiilor și apoi al ideologiei liberale, astăzi, spune d. Fințescu, Universitatea are misiunea să formeze cadrele pentru conducerea Statului și să studieze toate problemele care interesează colectivitatea. D-sa analizează pasajul din proclamația d-lui Mareșal Ion Antonescu despre reforma universitară, arătând misiunea profesorilor și studenților în cadrul noului Stat.

Statul se clădește din nou. Este un Stat renăscut, un Stat bazat tocmai pe intima structură a Națiunii, el este deci un Stat național. Mai înainte se înțelegea prin Stat Național, Statul care

(Continuare în pag. III-a)

MAJESTATEA SA REGELE A PREZIDAT SOLEMNITATEA DESCHIDERII CURSURILOR UNIVERSITĂŢII DIN BUCUREŞTI

(Urmare din pagina II-a)

întrunea în hotarele lui un popor omogen, o Naţiune. Azi un Stat este naţional nu numai prin întrunirea sub aceiaşi suveranitate a unui popor, el este naţional pentrucă este personificarea însăşi a Naţiunii, pentrucă este organizarea tuturor forţelor vii ale naţiunii pentru realizarea scopurilor superioare ale Naţiunii. Pentrucă toate forţele individuale şi a grupărilor de indivizi sunt şi numai de aceia sunt libere să-şi desfăşoare activitatea, pentru ca prin activitatea lor să se ajungă la realizarea aspiraţiunilor Naţiunii însăşi.

Profesorul universitar trebue să pătrundă în intima structură a organizaţiunii Noului Stat. El trebue să fie convins că „scire leges non hoc est verba aerum tenere, sed vim ac protestatem".

Maestrul nu trebue să se izoleze de Naţiune. El trebue dimpotrivă să fie, după cum a scris decurând un profesor german, intim participant al comunităţii, iar profesorul de drept mai ales, trebue să fie în orice moment interpretul conştiinţei juridice a Naţiunii, confundându-se în comunitatea naţiei. Cu drept cuvânt s'a zis că profesorul nu lucrează numai în cabinetul său, în laboratorul sau biblioteca sa, el îşi îndeplineşte înalta misiune în contactul de fiecare zi cu tineretul.

Trebue să asigurăm şi pe conducător dar şi pe tineret, care este aşa de sensibil la problemele timpului, el care trăeşte mai mult în viitorul naţiei, că el găseşte în profesori nu savanţi refractari la acele probleme ce-i agită, ci cercetători ai trecutului, cu experienţa prezentă şi gata de a-i fi îndrumători, de altfel singurii îndrumători fireşti în labirintul problemelor sociale şi politice ale timpurilor noui.

Vai de universităţile în care spiritul nou nu pătrunde!

Universităţile româneşti se desfăşoară în linie pentru o nouă zidire spirituală, pentru ştiinţă, pentru adevăr, toate în serviciul naţiei deci a Statului, îmbinat indisolubil cu aceasta.

Studenţimea este prezentă. Ea se pregăteşte pentru ziua de mâine.

Uniţi în cuget şi în simţiri este lozinca noastră.

Uniţi în cuget şi în simţiri în jurul Regelui, urmând pe Conducător la biruinţă".

Cuvântarea d-lui Decan prof. N. I. Finţescu, a fost viu aplaudată de întreaga studenţime şi asistenţă.

După terminarea cuvântărilor, orchestra Filarmonică regală de sub conducerea maestrului George Georgescu a executat „Rapsodia" de maestrul George Enescu.

Apoi se intonează Imnul Regal.

Solemnitatea ia sfârşit în clipa în care Majestatea Sa Regele spune:

„Declar noul an academic al Universităţii din Bucureşti, deschis!".

Din nou Majestatea Sa Regele e ovaţionat de studenţime cu puternice strigăte de „Trăiască Regele".

In această atmosferă înălţătoare, Suveranul părăseşte localul Facultăţii.

Solemnitatea a luat sfârşit la orele 1,20 p. m.

BASARABIA, TEMELIE DE GRANIT PENTRU EUROPA CEA NOUĂ

(Urmare din pagina I-a)

vot fără preget, până la unul, încredinţându-şi destinul în mâna făcătoare de minuni a Conducătorului Statului, fericiţi că soarta — prin înţelepciunea Mareşalului şi vitejia ostaşului român — i-a învrednicit şi pe ei să trăiască acest ceas epocal.

Credem deplin în tăria acestei manifestări de încredere şi de voinţă. Din ea se va ridica zidirea cea nou a ţării basarabene, gândită şi năzuită de Conducător. Ea va face ca pe meleagurile răsăritene ale Neamului să reinflorească un trecut de glorie şi de rodnicie română şi să se şteargă definitiv şi pentru totdeauna urmele străinismului şi ale barbariei.

Prin ea, flacăra de lumină a românismului va lumina Răsăritul Europei, reluând cu vigoare forţa de expansiune sădită în noi de voinţa latină. Vom continua o tradiţie, pe cât de veche pe atât de scumpă nouă. Vom dura temelie de granit pentru Europa cea nouă, care se făureşte azi cu mărete jertfe de sânge ale popoarelor lui Christos.

George A. Petre

CÂND INCEPE CIRCULAŢIA TRAMVAIELOR LA CHIŞINĂU

Conducerea uzinelor comunale, după o muncă titanică de 4 luni şi jumătate, a reuşit să pună în funcţiune până în prezent uzina de apă, care alimentează întregul oraş, precum şi uzina electrică ce furnizează lumină instituţiunilor de stat şi locuinţelor funcţionarilor superiori în curs de rezolvare fiind şi problema furnizării de curent electric pentru întreaga populaţie a Chişinăului.

Această conducere a raportat d-lui col. Anibal Dobianschi, primarul oraşului, că în ziua de 5 Decembrie se va putea inaugura circulaţia tramvaielor în localitate, iar la 6 Decembrie, va începe traficul normal pe următoarele trasee:

Gara—Spitalul Central, pe str. Alexandru cel Bun, cu 6 vagoane;

Str. Alexandru cel Bun—Regele Carol I şi Reni, până la stadionul „Regele Ferdinand I" (Câmpul Sportiv), 3 vagoane;

Str. Armeană, dela Cimitirul Ortodox Central la str. Alexandru cel Bun, un vagon;

Str. Alexandru cel Bun—Maternitate, pe str. Petru Rareş, un vagon.

Str. Ştefan cel Mare, dela str. Regele Carol I. spre şoseaua Sculenilor, un vagon.

Costul biletelor va fi de: 7, 5 şi sub 5 lei, pentru elevi şi militari. Taxa de 7 lei se va plăti pe un parcurs cu corespondenţă sau pentru linia întreagă. Pentru o singură zonă, de ex., traseul: Gara—str. Regele Carol I, se va plăti 5 lei, iar până la capăt, adică până la spitalul Central, 7 lei.

Ofiţerii vor plăti biletul ca şi populaţia civilă.

Nu se acordă nici o gratuitate, nici chiar funcţionarilor uzinei sau ai primăriei. Nu se face nici o deosebire între cetăţeni, cu excepţia elevilor şi a militarilor, obolul tuturor fiind absolut necesar pentru desvoltarea traficului cu tramvaiul, lipsind cu desăvârşire orice altfel de locomoţie.

PIERDERI DE ACTE

Pierdut acte de proprietate pentru următoarele vite:

Un cal roib, orb la un ochiu, ţintat în frunte;

Un cal bălan, 8 ani dinţii de jos încălecaţi;

O junică de 2 jum. ani, roşie, cu pete albe, fruntea albă;

Un viţel, de 1 jum. ani, roşu, capul alb; acte eliberate pe numele: Ion Margine, Chişinău, str. Alexandru Sturza 23.

Le declar nule şi fără valoare în mâinile ori cui s'ar găsi.

BASTILIA CHIŞINĂULUI, CU PATRU TURNURI DINŢATE, MARTORA URII CE NE-AU PURTAT-O RUŞII...

Hoţii vă vor spune, că sunteţi nemernici.-Personagii pronunţate din struna.-Anuşca, pe care au iubit-o criminalii.-Cutremur şi prigoană Mormânt cu dinamită şi benzină

Inchisoarea Centrală din Chişinău, despre care scria Elisée Réclus, că e clădirea „principală" a oraşului, se ridica la ceruri cu cele patru turnuri dinţate, paralel cu piaţa nemţească a oraşului, — oborul de vite de mai târziu, străfulgerând nopţile cu lună prin fantomaticele creneluri ale unei arhitecturi medievale, dăruindu-i fiecărui trecător senzaţia amară a recluziunii.

In gheretele paznicilor se cocoţeau ziua cucuvaiele, iar poarta grea dela intrare se deschidea rar, ca şi când ar fi intrat prin ea numai cei predestinaţi pieirii.

Italianul Bertoldi, care a vizitat-o în 1936, scria despre subsolurile ei:

„Umezeala ce se scurge de pe pereţi te pregăteşte de moarte, iar zăbrelele prea înguste şi dese, care opresc până şi firava rază de lumină ce ar mai putea pătrunde prin ferestrele subţiri ca niste mucuri de lumânare, dau a înţelege că această greoaie şi neagră clădire e concepută de o inimă neagră de om, ea stă ca o mărturie a unei persecuţii ce ar fi deslănţuit-o cineva contra băştinaşilor, că ea nu are scopuri de redresare socială, ci numai intenţiuni de extirpare a unui anumit fel de neamuri".

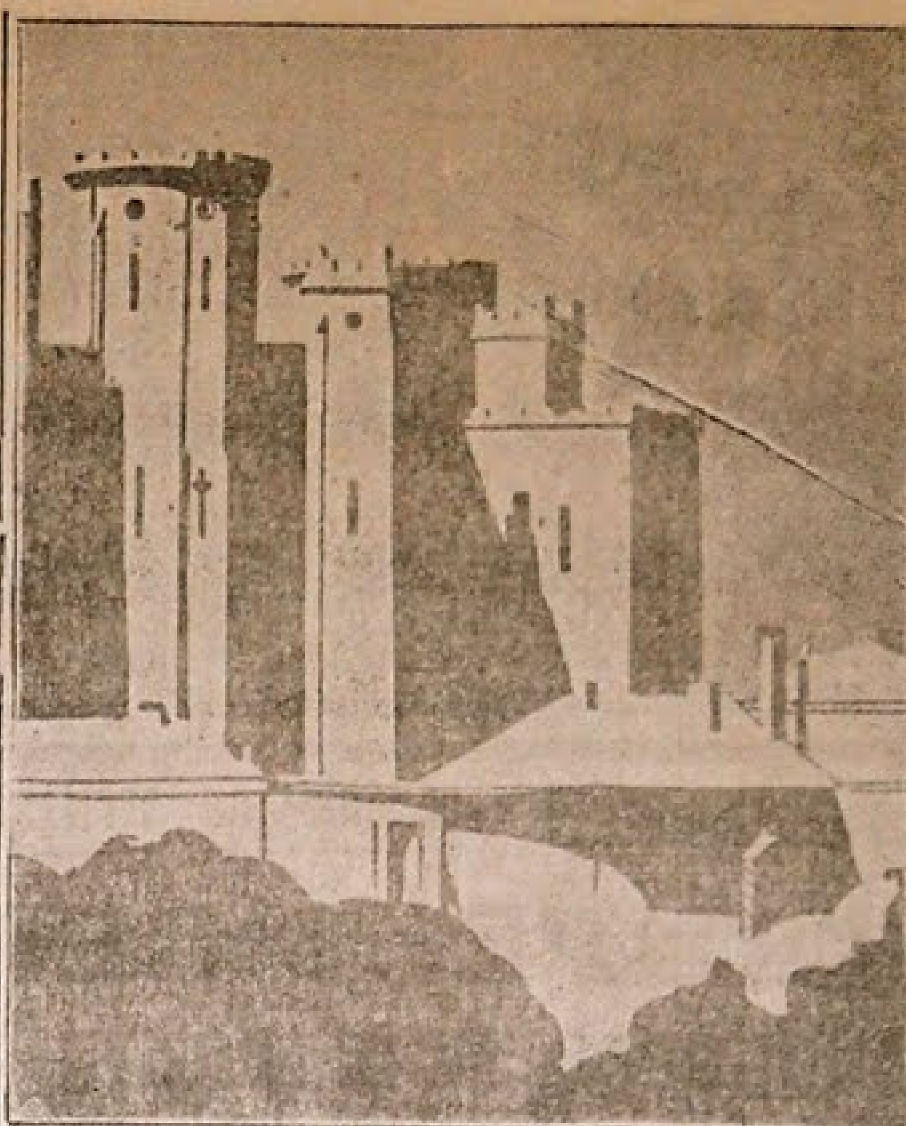
Ferestruica de pe pieptul turnului din mijloc avea o formă de cruce, săpată adânc în carnea peretului gros cât patru oameni puşi unii peste alţii şi din ea se putea zări în fiecare Sâmbătă seara o fărâmitură de lumină răsfrântă din capela încărcată cu sfinţi, a închisorii.

Din cele mai vaste împrejurimi ale Chişinăului, închisoarea aceasta cenuşie ca un câtel al pământului se zărea predominantă peste oraş, ca o pată de noroi pe albeaţa lucie a unui perete de casă boerească.

Nici soarele nu era în stare să domolească umbra friguroasă, pe care o răspândea Bastilia Chişinăului. In cea mai apăsătoare arşiţă de vară, muşchiul de pe rontoanele externe ale groaznicei clădiri nu-şi pierdea umezeala, iar apa îmbibată în coliletii căraţi tocmai din fundul Rusiei continua să lăcrimeze, ca un ochi pironit în cruntă lumină.

Rar se puteau observa la porţile duble ale acestui fantastic cavou câte-va şiruri de femei cu coşuri pline, venite să mustre cu privirile chinuite pe bărbaţii ispăşitori ai unei greşeli costisitoare, uneori apărea şi câte o cucoană elegantă, repezindu-şi pasul prin portiţa scârţâitoare, soţia vreunei „personalităţi" nenorocite, pe care ispita o adusese la răcoare.

Totul însă se consuma în tăcere, ca un pas de înfruntare a fatalităţii, fără întrebări, fără răspunderi, fără curiozitate, fără umbră de individualitate.

Bastilia Chişinăului

„HOŢII VĂ VOR SPUNE, CĂ SUNTEŢI NEMERNICI"

La intrarea tankurilor sovietice în Chişinău, în trista zi de 28 Iunie al anului trecut, închisoarea centrală şi-a golit intestinele de toate epavele comuniste, ce fuseseră strânse de autorităţile româneşti.

Costumele vărgate inundaseră străzile pierzându-se în delirul victoriei eftine, speriind copiii şi îndemnând mulţimea să ia măsuri de siguranţă.

Se aflau printre ele jidanii Ruvin Vesler, Moişa Barinstein şi propagandista partizană Etea Rosenberg, ce sta încă în prevenţie, toţi trei capete de mare importanţă pentru urmaşii lui Katovschi, iar clădirea cu cele mai înfiorătoare turnuri din România fusese ridicată la rangul de monument istoric, pentru aducerea aminte a faptului, că în ea Katovschi şi-a petrecut primii ani ai copilăriei şi adolescenţei.

In locul acestora au fost aduşi mai târziu toţi marii români, pe cari hoardele roşii i-au prins în Basarabia.

Spectacolul intrării acestor mucenici în catedrala tuturor hulelor a fost prea plin de amărăciune, ca să fie anulat de tăcerea timpului.

Când a coborît între revolvere din „maşina neagră" fostul deputat în „Sfatul Ţării" Em. Cattely, toţi criminalii, care îşi ispăşeau pedeapsa nu din motive comuniste şi deci nu intraseră în rândul celor eliberaţi în prima zi de ocupare, primiseră ordin să suere, să sbiere, să pregătească o atmosferă de turpitudine morală. Sgomotul satanic se întrerupea în răstimpuri, pentru ca să isbucnească apoi mai cu aprindere, mai cu fărădelege.

La rugămintea lui Em. Catteiy, ca să-l ducă mai repede în celula respectivă, Novac, tovarăşul comandant al închisorii, i-a răspuns că pentru oamenii mari se cuvine o primire specială.

I-au torturat aşa o jumătate de oră, plimbându-l în văzul deţinuţilor, care începuseră să împroaşte-l cu pietre, apoi l-au înfundat la subsol ca „să poată rămâne mai liniştit cu gândurile".

După el au urmat la diferite intervale de timp Ion Macovei, fostul inspector şcolar din Basarabia, Ioachim Arhip, fost deputat sub stăpânire românească, preotul Stavrofor Vasile Doncilă şi un număr nemai isprăvit de foşti demnitari, învăţători, preoţi şi intelectuali, ce îşi slujiseră cu credinţă patria.

Toţi ajunseră să nu mai poată respira, din cauza continuilor acuzaţii ce li se aduceau, a cercetărilor de miez de noapte, a ameninţărilor, a foamei şi a şobolanilor hrăniţi cu carne omenească din subteranele Bastiliei Chişinăuene.

Se creiase o stare de fapt cu adevărat evanghelică, aşa cum o defineşte Giovani Pappini în „Viaţa lui Iisus:

„Hoţii vă vor spune că sunteţi netrebnici, lacomii vă vor spune că sunteţi hrăpăreţi, idioţii vă vor spune că sunteţi tâmpiţi, porcii vă vor spune că sunteţi murdari, ţapii vă vor spune că mirosiţi, voi însă bucuraţi-vă, fiindcă acuzaţiile lor vor fi dovada nevinovăţiei voastre".

Sergiu Matei Nica

PAROHII ŞI POSTURI DE CÂNTĂREŢI VACANTE IN EPARHIA CHIŞINĂULUI

In Eparhia Chişinăului, sunt următoarele vacante de posturi pentru preoţi şi cântăreţi.

Preoţi în jud. Lăpuşna: Cimişeni, Budeşti, Brătuleni, Dohnovici, Vânători, Cruzeşti, Zubreşti, Valea-Trăisteni şi Călăraşi-Sat.

Cântăreţi: Băicoiu, Străşeni II, Brătuleni, Sireţi II, Bîceni I, Ialoveni, Vărzăreştii-Noui, Negrea, Sociteni, Bărceni, Chuteşti, Iurceni, Frăsineşti, Marinici, Hanul-Vechiu, Lăpuşna I, Bujor, Bahmut, Cătăeşti, Pituşca, Siloteni.

In jud. Orhei, preoţi: Ţăreni, Teleneşti-Vechi, Şoldani, Onişcani, Braviceni.

Cântăreţi: Catedrala Orhei, Boscana, Chiatra, Văsieni şi Jora de Sus.

In jud. Tighina, preoţi: Protegailovca, Borisovca, Bis. Sfinţii Apostoli-Tighina, Speia, Şerpeni, Geamăna, Ţânătari, Grădiştea şi Cimişlia.

Cântăreţi: Calfa, Gura-Galbenă, Gaidav, Deschingea II, Catedrala-Tighina, Bis. Cimitir-Tighina, Boriscova, Delacheu, Bugoceni, Geamăna, Taraclia, Alexandreni, Plop-Ştiubei, Talmaz, Copceag, Răileni, Nicolăeni, Brezoaia şi Chirşova.

ŞTIRI DIN SOROCA

PROBLEMA ILUMINATULUI ELECTRIC

Problema lipsei de iluminaţie a oraşului nostru n'a fost încă soluţionată.

Astfel, se simte lipsă de o uzină electrică pentru deservirea în parte a oraşului cu lumină electrică. Deocamdată, iluminatul se face cu gaz lampant.

Petrolul care a fost aproape complect epuizat de pe piaţă, astăzi, mulţumită societăţii „Distribuţia" şi în special d-lui Paşcu reprezentantul e în localitatea noastră, starea iluminaţiei s'a îmbunătăţit.

CULTURALE

In cadrul unei solemne festivităţi, din frumoasa iniţiativă a d-lui cpt. Căpraru V., comand. centrului P. P. al jud. Soroca, a avut loc în sala Corpului Didactic din acest oraş, o serbare culturală şi artistică cu concursul gimnaziului teoretic de fete şi al corului catedralei.

Serbarea a fost urmată de dans.

INCEPUT DE INCENDIU

O patrulă a oraşului a descoperit un incendiu în interiorul restaurantului d-lui Râmiş, din localitate.

A fost anunţată secţia de pompieri, care, sosind la timp, a reuşit să înlăture primejdia, astfel că, focul neputând lua proporţii mai mari, în scurt timp, a fost localizat.

Cauzele incendiului se datoresc neglijenţei personalului acelui local.

Pagubele sunt mici.

S'a deschis o anchetă.

ISPRAVA UNEI SOŢII NECINSTITE

Invăţătorul Nicolae Georgescu de 55 ani, din com. Şipoteni, jud. Lăpuşna, a reclamat Parchetului următoarele:

Anul trecut, numitul a funcţionat ca învăţător în com. Băceni jud. Argeş. Aci făcuse cunoştinţa tinerei Stana Sandu, cu care s'a şi căsătorit prin luna Septembrie.

După desrobirea Basarabiei, d-sa s'a stabilit împreună cu numita, la Chişinău, str. General Broşteanu Nr. 9.

In ziua de 10 Octomb., d. Nicolae Georgescu s'a dus la piaţă lăsându-şi soţia acasă. Când a revenit, a găsit locuinţa închisă. Intrând printr'un geam a constatat că soţia d-sale a luat 4 covoare, 3 cearşafuri, un costum de haine bărbăteşti, încălţăminte şi diferite alte obiecte, precum şi suma de 3000 lei.

Parchetul a ordonat cercetarea cazului.

RIDICAREA RESTRICŢIUNILOR DE CIRCULAŢIE IN CAPITALĂ

COMUNICAT

Cu începere de la 15 Noembrie 1941 conform Ordonanţei Nr. 5 a Comandamentului Militar al Capitalei, localurile vor fi deschise până la ora 1, iar ciculaţia permisă pe tot timpul nopţii.

ARHIEPISCOPIA CHIŞINĂULUI TRIMITE ECHIPE MISIONARE IN TRANSNISTRIA

Conducerea Bisericii din Transnistria a cerut Arhiepiscopiei Chişinăului să trimită în Moldova dintre Bug şi Nistru echipe misionare, ai căror membri trebue să fie exemplu de viaţă excepţională din toate punctele de vedere.

Arhiepiscopia noastră a dispus ca aceste echipe să fie formate din călugări şi preoţi, cari vor lucra sub ordinele conducerii Bisericii din Transnistria, asumată de către P. C. Arhimandrit Iuliu Scriban şi Arhimandrit Antim Nica.

DESCHIDEREA COOPERATIVEI „OGORUL" LA CHIŞINĂU

In vederea desvoltării comerţului cooperatist început la Chişinău de către cooperativa „Pomona", care a desfăşurat o intensă activitate comercială în întreaga Basarabie, a luat fiinţă în localitatea noastră o noua Cooperativă, numită „Ogorul".

Această cooperativă are următoarea conducere:

Preşedinte, d. prof. D. Cărăuş; vice preşedinte, H. Celibidachi; membri: Vrabie Gr., Cupcea Pimen, Huştiuc Leonida, Melnicu, Mitici; Roseti şi Clichici.

Adunarea de constituire s'a ţinut în ziua de 7 Noembrie.

Această cooperativă va înfiinţa deocamdată un magazin de consum în str. Unirii, colţ cu str. general Berthelot.

In viitor, cooperativa „Ogorul" îşi propune să înfiinţeze mai multe secţiuni pentru aprovizionarea cu articole şi maşini agricole, seminţe, etc., necesare desvoltării viticulturii şi agriculturii basarabene.

INFIINŢAREA COMISIUNII MEDICALE A DIRECTORATULUI CULTURII NAŢIONALE DIN BASARABIA

Zilele acestea, a luat fiinţă pe lângă directoratul Culturii Naţionale şi al Artelor din provincia noastră o comisiune medicală pentru examinarea profesorilor şi a învăţătorilor suferinzi.

Această comisiune este formată din d-nii: dr. Pascali, medicul primar al judeţului Lăpuşna, dr. Bocearov, medicul primar al oraşului şi dr. Lisievici, din partea directoratului Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale.

Examinarea membrilor corpului didactic primar şi secundar se va face la 1 şi 15, în fiecare lună.

MICA PUBLICITATE

PIERDUT actul de proprietate pentru un cal (iapă) bălaie, de 12 ani, eliberat de Serviciul Veterinar Chişinău, pe numele: Sofronov Grigore din Chişinău, str. Regele Ferdinand I No. 29. Il declar nul şi fără valoare în mâinile oricui s'ar găsi.

PIERDUT actul de proprietate pentru un cal, de coloare roşie, cu stelute albe în frunte, eliberat de Serviciul Veterinar Chişinău pe numele Margine Dumitru, str. Tăbăcăriei Nr 9. Il declar nul şi fără valoare în mâinile ori cui s'ar găsi.

Pierdut următoarele acte:

Actul de Naştere; Buletinul de populaţie; O adeverinţă dela poliţie. Autorizaţie de meşter, pe numele lui Mazur Vasile din str. Anton Pan No. 5, Chişinău.

Le declar nule şi fără valoare în mâinile oricui s'ar găsi.

DE INCHIRIAT apartament bun pentru farmacie, magazin sau altă întreprindere. A se adresa: str. Muncaşti No. 24, la proprietar (vis-a-vis de gară).

CUMPAR aparat de proecţie sonoră, portabil, indiferent marca. Adresaţi: Vasile Şveţ Tătăreşti, jud. Chilia Nouă.

PIERDUT în ziua de 11 Noembrie un portmoneu cu buletinul de populaţie şi alte acte pe numele: Teodosie Paznicov din Chişinău, str. Purcel, 37. Găsitorul este rugat să le aducă la redacţia ziarului.

STUDENT, prepară conştiincios elevi din toate clasele la matematice şi alte obiecte: teze particulare, admiteri, bacalaureat Chişinău, str. Carol Schmidt, 134. Intrebaţi sau lăsaţi adresa Dvs. exactă.

PIERDUT actul de proprietate pentru un cal (iapă), de culoare murg-întunecat, coama pe partea stângă, eliberat de Serviciul Veterinar Chişinău, pe numele: Gaidarenco Ion din Chişinău, Poşta Veche str. 17, casa Nr. 38. Il declar nul şi fără valoare în mâinile oricui s'ar găsi.

ULTIMA ORA

IN REGIUNEA GONDAR

LUPTELE CONTINUĂ CU INVERȘUNARE

ROMA, 15 (Rador). — Iată comunicatul marelui cartier general al forțelor armate italiene No. 531:

Inamicul a efectuat incursiuni aeriene asupra Cataniei și a orașelor Acireale și Brindisi aruncând bombe explozive și incendiare: câteva locuințe particulare au fost avariate; s'au numărat 17 morți și 12 răniți la Catania și 12 morți și 8 răniți la Acireale. Atitudinea populației civile a fost exemplară.

In Africa de Nord, nici un eveniment important pe fronturile terestre.

In Africa Orientală, in regiunea Gondar lupte deosebit de inverșunate sunt in curs in urma atacurilor pe care inamicul le dă de mai multe zile cu forțe mereu crescânde. Trupele noastre reacționează cu o tenacitate neimblânzită dând viguroase contra-atacuri.

Avioane germane au atacat lucrările intărite dela Tobruk și amenajamentele din zona Marsa Matruk atingând in mod eficace obiectivele țintite.

Numărul avioanelor inamice doborîte de avioanele germane de vânătoare, in cursul luptelor pe frontul dela Sollum citate in comunicatul de ieri, a sporit dela două la patru.

Aviația britanică a aruncat bombe asupra localităților Derna și Barce; au fost provocate câteva stricăciuni la clădiri precum și câteva pierderi printre populația locală.

In Mediterana, unul din avioanele noastre torpiloare comandat de locotenentul pilot Camillo Barioglio, a torpilat un mare vapor englez avariându-l in mod grav. Acest vapor s'a scufundat in urmă.

EFICACITATEA EXTRAORDINARĂ A ARTILERIEI ANTI-AERIENE GERMANE

BERLIN, 15 (Rador). — Nicăieri, dealungul celor 9000 kilometri de coaste europene pe care le supraveghează in prezent armata de uscat și flota germană, nu au reușit englezii să dea vreun atac de deosebită importanță. Cercurile bine informate din Berlin subliniază că acest fapt se datorește eficacității extraordinare a artileriei antiaeriene germane.

Incepând dela frontiera spaniolă și intinzându-se dealungul coastei franceze, belgiene și olandeze dealungul coastei Danemarcei și a insulelor ei și dealungul intregei coaste norvegiene, artileria de coastă germană, artileria antiaeriană și numeroase baterii asigură paza Reichului și a teritoriilor ocupate.

Baze navale și aeriene completează frontul maritim către nord, care are o lungime de 6000 kilometri. La această lungime trebue să se adauge cei 2000 kilometri de coastă baltică, dela Flensburg la Leningrad. Dacă se adaugă coasta elenă și coasta Mării Negre, se ajunge la un total de 9000 kilometri front maritim apărat de forțele germane. In acest total nu intră coasta Africei.

Chiar și atunci când cea mai mare parte a aviației germane era angajată pe frontul răsăritean și in alte locuri, aviația britanică nu a reușit să obțină vreun succes deosebit in vreun punct al acestui front gigantic.

In schimb, aviația germană a atacat fără incetare [illegible] obiective militare depe insulele britanice. In tot acest timp, industria germană de armament nu a suferit pagube ce merită a fi menționate depe urma raidurilor aeriene britanice pe deasupra Germaniei.

Dela 1 Ianuarie până la 31 Octombrie 1941, aviația britanică a pierdut 1.192 avioane de luptă și 1.309 avioane de bombardament. In același timp, aviația germană nu a pierdut decât 602 avioane de bombardament cu toate că a avut să facă față unor imprejurări mult mai grele.

CHIȘINĂUL VA RĂMÂNE PRINTRE ORAȘELE-MARTIRE ALE ACESTUI RĂZBOIU

VICHY 16 (Rador). — Trimisul special al agenției Havas-Ofi transmite din Chișinău:

Chișinăul va rămâne printre orașele-martire ale acestui războiu. Patru luni după recucerirea sa de către trupele române, urmele sângeroase ale luptelor ce s'au dat in Basarabia și distrugerile infricoșetoare făcute de bolșevici se mai văd ca in prima zi.

Centrul orașului, in deosebi, este un morman de ruine in care soldații și lucrătorii români incearcă să pună puțină ordine.

Primul lucru care se vede din sbor peste oraș este o coloană prăbușită deacurmezișul unui intreg cartier: este un pilon al stației de radio pe care rușii l-au doborit inainte de plecare și care a dărâmat zeci de case.

Românii au inceput cu mult curaj, opera de reconstrucție. Prizonierii sovietici lucrează sub conducerea românilor, trecând in ordine de la cantonamente spre șantiere, având o infățișare nici mai bună, nici mai rea decât a prizonierilor altor țări.

Se lucrează in primul rând, la restabilirea serviciilor publice in deosebi la transporturi, apă și electricitate, pentru cele câteva mii de locuitori rămași sau inapoiați.

Centrala electrică mai era acum câteva săptămâni o grămadă de traverse, răsucite, de geamuri sparte și de motoare stricate. Uzina iși recapătă infățișarea ei normală și câteva turbine au și fost reparate. Câteva tramvaie au și inceput să circule, deși depoul mai este o grămadă de ruine. Catedrala grație unei minuni, nu a avut decât puțin de suferit și va fi redată cultului in curând. Serviciul religios nu a fost intrerupt sub bolșevici.

Când rușii au răpit Basarabia, Chișinăul avea 120.000 locuitori. Azi nu mai sunt decât vreo 38.000, restul s'a retras sau a fost luat cu sila.

Administrația funcționează, ordinea este asigurată, aprovizionarea este normală.

FRONTUL SOVIETIC DIN CARELIA A FOST STRĂPUNS

HELSINKI, 15 (Rador). — Corespondentul Agenției Ștefani transmite:

După ultimele rapoarte, frontul sovietic din fața localității Jastijarvi, din Carelia orientală, a fost străpuns.

Șoseaua ce duce spre Karhumaki este acum deschisă pentru trupele finlandeze, ce se află la aproape 30 de km. de acest important nod de cale ferată de pe linia Murmansk. El se află situat in fața localității Paventa și controlează intreaga zonă dela nordul lacului Onega.

Infanteriștii aruncă grenade (P. P.)

COMUNICATUL GERMAN

TRUPELE GERMANE CUCERESC NOUI POZIȚII IN CRIMEEA

Importante instalații de război distruse la Leningrad.-Fortificații de campanie atacate la Moscova.-Convoi de vase engleze bombardate in Mediterana

BERLIN 15 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

In Crimeea, in luptele dela Sevastopol și Kerci, cu toată rezistența indârjită a inamicului, trupele germane au mai câștigat teren.

In sectorul central al frontului de răsărit, contraatacurile puternice, date de inamic cu infanterie și care de luptă, au fost respinse. Bolșevicii au pierdut aici 44 tankuri.

Artileria grea a armatei a bombardat cu succes instalațiile importante de război din Leningrad.

Mari formațiuni de avioane de luptă și Stuka au atacat, in sectoarele dela sud de Moscova și de la est de lacul Ladoga, fortificații sovietice de campanie, concentrări de trupe, linii ferate și baze aeriene. Inamicul a suferit pierderi grele in oameni, arme grele și material rulant.

Alte atacuri aeriene incununate de succes au fost indreptate contra instalațiilor de cale ferată dela Murmansk.

Moscova și Leningradul au fost bombardate noaptea trecută.

După cum s'a anunțat printr'un comunicat special, marina de război germană a obținut un nou și mare succes.

Submarine germane au atacat in Mediterana occidentală o formațiune de vase de război britanice.

Cu prilejul acestui atac, două submarine, comandate de căpitanii Reschke și Guggenberger, au scufundat vasul purtător de avioane ARK ROYAL și au avariat vasul de linie MALAYA atât de grav, incât el a trebuit să fie remarcat până in portul Gibraltar.

Alte unități britanice au primit lovituri directe de torpile.

Vasul purtător de avioane „ARK ROYAL" fusese grav avariat cu prilejul unui atac aerian dat la 26 Septembrie 1939, dar după repararea sa a fost totuși pus din nou in serviciu.

Amiralitatea britanică a recunoscut această pierdere.

In mările din jurul Angliei, avioane de luptă au distrus, in fața coastei de est a Scoției, un cargobot de 1500 tone.

In Africa de Nord, avioane germane de vânătoare au doborit patru avioane inamice dintr'o importantă formațiune de vânătoare britanică.

In intervalul de timp de la 5 până la 11 Noembrie, aviația britanică a pierdut 119 avioane. In acelaș interval, aviația germană a pierdut in lupta contra Marei Britanii șase avioane.

Stalin avertizează poporul sovietic că pericolul a crescut considerabil

Lupte crâncene la porțile Leningradului și ale Moscovei.-Situație disperată in toate sectoarele frontului.-Calea spre Caucaz este deschisă inaintării germane

HELSINKI, 16 (Tel. part.). — Făcând astă noapte descrierea situației frontului de est, postul de radio sovietic ce se intitulează „Moscova", dar care nu mai funcționează in Capitala roșie de când marele strateg al prăbușirii bolșevice s'a refugiat, cu intregul lui stat major guvernamental la Samara (Kuyjbișev), a găsit că această situație este foarte alarmantă.

„Lupte crâncene se dau la porțile Leningradului, — și-a inceput crainicul postului „Moscova" cronica sa de război. Aceeași situație este și la Moscova, ca și la Rostov, Tula și Orel. Nori negri s'au lăsat asupra orașului lui Lenin. In ce privește Capitala noastră, este probabil că germanii tind să ocupe poziții principale imediate și apoi să inceapă inaintarea pe auto-stradă, spre Moscova, ocupând-o simultan din două părți.

Nu mai puțin violente sunt și luptele din raionul Rostovului. Și aci, comandamentul german tinde să realizeze planul de a ocupa Rostovul prin spate, deschizându-și in felul acesta calea spre Caucaz, spre petrolul nostru.

După cum ne-a avertizat insuși Stalin, pericolul nu numai că n'a scăzut, ci el a crescut in mod considerabil. Inamicul este puternic. El dispune mai ales de o suprematie numerică și calitativă de tancuri. Ajutorul englez și american intârzie, deci trebue să ne bizuim pe forțele noastre proprii și să oprim inaintarea germanilor. Deși dracul nu-i atât de negru cum il zugrăvesc oamenii, noi trebue să ne adunăm ultimele forțe".

SEBASTOPOLUL IN PREAJMA DE A FI CUCERIT DE FORȚELE GERMANE ȘI ROMÂNE

BERLIN, 15 (Rador). — Soarta Sebastopolului a devenit o simplă chestiune de timp, declară cercurile autorizate germane.

Germanii se găsesc pe lângă aceasta intr'o situație favorabilă, intrucât cucerirea Sebastopolului nu constitue pentru ei o chestiune de prestigiu, așa cum a fost cazul pentru englezi și francezi in războiul Crimeii din 1854. Atunci, aceștia au debarcat la 14 Septembrie la Eupatoria. La Sebastopol au intâmpinat o crâncena rezistență datorită in bună parte condițiilor naturale, când au incercat să ia cu asalt orașul. Aceste condiții au permis Sebastopolului să reziste timp de un an de zile. Orașul nu a fost evacuat decât când generalul Mac Mahon a cucerit, in Septemrie 1855, bastionul Malakoff.

Este bine, se subliniază la Berlin, să se știe de pe acum aceste lucruri, căci atunci când orașul Sebastopol va fi cucerit, englezii, după cunoscuta lor metodă, vor anunța desigur că nu a insemnat cine știe ce cucerirea Sebastopolului, căci, datea fiind condițiile naționale, el nu mai putea fi apărat; ei vor declara deasemenea că retragerea incununată cu succes a bolșevicilor trebue considerată drept o faptă de arme egală in importanță cu retragerea dela Dunkerque.

SOVIETICII DUC LIPSĂ DE AVIOANE

HSINKING, 15, (ESS). — Sovieticii trebue să calculeze cu o serioasă criză de avioane, deoarece importul din Statele Unite a incetat in mod practic, pe de o parte de oarece vremea este nefavorabilă, pe de altă parte și sovieticii ca și americanii duc o serioasă lipsă de piloți.

Inspăimântătoarele pierderi de avioane pe frontul european, care au diminuat flota sovietică din Extremul Orient cu două treimi impiedecă in mod integral pe sovietici să-și realizeze planurile și să trimită piloți in Alaska.

HSINKING, 15 (ESS). — Oprirea tuturor lucrărilor de construcție in șantierele navale din Vladivostok, Cabarovsk și Konsomolsk a fost ordonată de către comisarul sovietic al poporului pentru apărarea țării spre a preveni lipsa de materiale in construcția de vase.

S'a interzis in acelaș timp să se inceapă construcția de noi vase, iar lucrările incepute trebuesc oprite. Comisarul de apărare a țării a hotărit ca să inlocuiască vasele in construcție prin cumpărările făcute in Statele-Unite.

INFIINȚAREA UNUI GHETTO EVREESC IN GUVERNĂMÂNTUL GENERAL

LEMBERG 15 (Rador). — Consiliul de higienă publică a decis să se creeze un getto evreesc in capitala districtului Lemberg. Dela 26 Noembrie și până la 14 Decembrie, toți evreii trebue să se mute in cartierul situat la Sud de calea ferată Lemberg-Tarnopol, iar polonezii și ukranienii cari locuesc in acel cartier, trebue să se mute in alte cartiere ale orașului.

Conducerea operațiunilor pentru această strămutare este dată pe seama unui comitet evreesc format in acest scop.

Spațiul operațiunilor aeriene germane se intinde până in pragul Caucazului

BERLIN, 15. (Rador). — Agenția DNB., află din sursă competentă că actualmente spațiul de operațiuni al aviației germane se intinde până in pragul Caucazului.

Acolo a fost bombardată Tamanskaia, o localitate mică dar importantă prin așezarea sa, și care totodată este primul popas din drumul de retragere de dincolo de Kerci.

Tamanskaia se află situată in fața localității Kerci, in golful cu acelaș nume, care este cuprins intre două peninsule in formă de deget.

In plus, au mai fost bombardate localitățile Anapa dintre Kerci și Novorossisk, precum și Tuapsse, situată la sud-est de Novorossisk.

Anapa este o stațiune climaterică și port la mare. Rada sa are o lungime de 650 metri și o adâncime de 3,6 metri. Lângă port se află un aerodrom cu o școală de pilotaj și o școală de parașutiști. In apropiere se află o cazarmă pentru trupe blindate, precum și o secție de hidroaviație.

Tuapsse, cu aproape 30.000 locuitori, ceea ce inseamnă dublu cât Anapa, este deasemeni localitate balneară și port la mare. In 1934, portul a inregistrat un trafic de o jumătate de milion de tone. Industria din Tuapsse este reprezentată in special prin rafineriile de petrol, fiind alimentată de o conductă petrolieră de 85 klometri lungime.

Rușii luptă cu disperare și cu prețul a grele pierderi

ROMA, 15 (Rador). — Trimisul special al agenției „Stefani" in zona de operații anunță că succesele repurtate de către trupele corpului expediționar italian in Rusia, trupe cari au ocupat acum de curând, o foarte importantă zonă industrială la Est de Garlowkar, au provocat o vie și desperată reacțiune a forțelor sovietice cari au incercat, chiar cu prețul a grele pierderi, să reocupe pozițiile pierdute.

CONTRAATACURILE SOVIETICE PE FRONTUL MOSCOVEI AU FOST SFĂRÂMATE DE TRUPELE GERMANE

BERLIN, 15 (Rador). — Trupele germane au sfărâmat la 13 Noembrie, pe frontul Moscovei, contraatacurile date de bolșevici. Artileria germană luând sub focul său pe bolșevici a făcut să devie imposibil orice atac concentrat, astfel că inamicul a fost nevoit să se retragă cu pierderi sângeroase. Mai multe tancuri sovietice au fost avariate, iar trei altele de cel mai greu model au fost complet distruse de tunurile anti-tanc. Trupele germane au urmărit pe inamic in retragere, inaintând astfel pe pozițiile lor.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9